

[Aksel Larsen.]

ter kan holde ud længe, men det kan samfundet ikke. Så regner jeg med, at vi kunne få noget, der skulle ligne dokumentation for, at regeringen var i god tro, da den sagde, at landbrugseksporten ville standse o. s. v., og det fik jeg jo, men ganske vist på en måde, som måtte overraske mig noget, for det er slet ikke det, man kunne læse ud af regeringens begrundelse for sit lovforslag eller høre ud af ministerens fremsættelsestale. Regeringen var altså ganske klar over, at der ikke fra styrmands og radiotelegrafisters side ville blive lagt nogen som helst hindringer i vejen for eksport af landbrugsvarer, fisk o. lign. Den var fuldkommen klar over, at cementtransporterne fra Nordjylland til hovedstadsområdet ville kunne gå, det var alt sammen udmærket, altså i det omfang, det er de strejkende, der skal afgøre det.

Men nu viser det sig, at man er af den opfattelse, at hvis de strejkende fortsat dispenserer, sådan som de har givet bindende tilsagn om, så vil rederne standse skibene. Ja men det er jo noget helt andet. Det havde dog været hyggeligt, hvis regeringen var kommet med det som begrundelse for sit lovforslag, for så var det jo en helt anden situation, vi skulle tage stilling til, nemlig hvorvidt det skal tillades rederne at standse vor landbrugseksport, vor fiskeeksport og transporten af byggematerialer. Ja, så kunne der blive tale om et indgreb til at forhindre noget sådant, men det er ikke det, man vil, og jeg kan ikke se andet, end at hvis regeringen har nogen begrundelse for de udtalelser, ministeren fremsatte — og det har den jo sikkert — så vil det sige, at regeringen til dels handler under pres fra rederiforeningen, og at det er den, der er interesseret i at få konflikten afsluttet og derfor åbent eller mindre åbent har fremsat en trussel om, at den vil standse de transportere, som de strejkende tillader bliver foretaget. Så var det et helt andet lovforslag, vi skulle have fra regeringens side, så var det slet ikke dette lovforslag.

I øvrigt har jeg jo hørt en del både fra regeringen og fra regeringspartierne repræsentanter om, at man ikke har noget imod, at der strejkes, og imod konflikter, men det viser sig altså, at regeringens synspunkt, som det praktiseres her, er dette, at en konflikt må godt bryde ud, men den må kun vare en

kort tid, så skal der gribes ind, selv om situationen ikke har forandret sig til det værre; derfor giver jeg ikke noget for løfterne om, at telefonfolkene nok skal få lov til at strejke, for dér får vi jo nok besked i næste uge, når regeringen har fundet et eller andet påskud til at benytte sin folketingsmajoritet til at gribe ind.

Ja, jeg skal lade det være nok med dette, men jeg må sige til hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), at hvis det skal være sådan her i folketinget, at man overhovedet ikke må omtale, endsiige kritisk omtale, andre end dem, der er til stede i tinget, og som kan tage ordet i tinget, så bliver ytringsfriheden i folketinget meget begrænset. Hvis jeg finder, at forligsmanden har optrådt forkert, så tillader jeg mig at sige det, og jeg ved meget vel, at han i medfør af forligsmandsloven har lov til at sige: nu vil jeg ikke mere, men han har ikke pligt til det, og det, jeg sagde, var: jeg har ikke oplevet noget sådant, at en forligsmand pludselig har afbrudt og sagt: jeg vil overhovedet ikke se disse parter mere, så længe den konflikt løber. Det har jeg ikke oplevet før, og det kunne jo se ud, som om der er nogle kort, der skal passes sammen.

Ja, så måske en lille bemærkning til hr. Bundgård, som er vred over, at vi har ladet dette lovforslag komme til behandling. Ja, se, nu var det jo for det første noget, der blev afgjort på et tidligere tidspunkt af dagen, da ministeren ikke havde holdt sin fremsættelsestale, men dernæst tror jeg, det var uhyre nyttigt at få denne debat netop på dette tidspunkt, og jeg tror ikke, det kunne gavne nogen som helst, heller ikke dansk fagbevægelse, om man nåede dertil, at det først kunne behandles om 2 dage. Resultatet ville formentlig ikke blive anderledes, men vi har netop brug for at få denne debat på dette tidspunkt for at få konstateret: hvad fører den regering i sit skjold, som kan takke hr. Bundgårds parti for, at den eksisterer?

Bundgård: Jeg skal mindes om, at hvis ikke socialdemokratiet og SF var gået med til at dispensere, så havde vi trods alt haft 3 gange 2 dage til at diskutere denne sag og yderligere afsløre regeringen, som hr. Aksel Larsen taler om, så jeg kan ikke se, at det er nogen begrundelse for at gå med til dispensationen at give en undskyldning for, at rege-